

Rapport

Rapport

Rapport over een klacht over het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) uit Rotterdam.

Datum: 9 maart 2011

Rapportnummer 2011/084

Klacht

Op 10 maart 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Heel, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen loonbeslag heeft gelegd in het kader van de overname van de inning van de kinderalimentatie. Verzoeker klaagt er met name over dat het LBIO bij het verstrekken van de benodigde gegevens aan zijn werkgever geen rekening heeft gehouden met het belang van de bescherming van zijn privacy. Ten slotte klaagt verzoeker erover dat het LBIO hiervoor geen excuses heeft gemaakt en dat het LBIO zijn verzoek om financiële tegemoetkoming heeft afgewezen.

RAPPORT EN BEOORDELING

Algemeen

Als gevolg van een echtscheiding was verzoeker kinderalimentatie verschuldigd. Zijn ex-echtgenote schakelde het LBIO in, omdat deze alimentatie niet op haar bankrekening werd bijgeschreven. Op enig moment heeft het LBIO loonbeslag onder de werkgever van verzoeker gelegd omdat verzoeker niet aan zijn betalingsverplichting voldeed. Daarbij heeft het LBIO aan de werkgever het volledige echtscheidingsconvenant van verzoeker toegestuurd. Verzoeker was hierover verbolgen en vond dat zijn recht op privacy was geschonden. Via een rechtsbijstandverlener diende hij een klacht in en vorderde hij schadevergoeding.

De directeur van het LBIO achtte de klacht ongegrond en wees het verzoek om schadevergoeding af.

Verzoeker was het niet eens met het oordeel van de directeur van het LBIO en diende op 9 maart 2010 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoeker verzocht hem een

onderzoek in te stellen.

I Bevindingen

Voorgeschiedenis

1. Het LBIO stuurde op 23 september 2009 een kennisgeving ingevolge artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) aan de werkgever van verzoeker. Deze kennisgeving was gericht aan de salarisadministratie van de werkgever van verzoeker en bovenaan deze brief stond: "VERTROUWELIJK". Bij deze brief deelde het LBIO de werkgever mee dat het genoodzaakt was onder hem beslag te leggen. Voorts deelde het LBIO mee dat vanaf het moment dat de werkgever de kennisgeving aan het LBIO had teruggezonden, hij verplicht was een met name genoemd bedrag op het loon van verzoeker in te houden en over te maken aan het LBIO. Bij deze kennisgeving zond het LBIO als bijlage onder meer een kopie van de rechterlijke uitspraak.

2. Op pagina 2 van deze beschikking staat, voor zover van belang, vermeld:

" BESLISSING

De rechtbank

(...)

bepaalt dat de man, ten behoeve van de verzorging en opvoeding van de minderjarigen, telkens bij vooruitbetaling aan de vrouw heeft te betalen een bedrag van € 159,74 per kind per maand, (...)

bepaalt dat de onderlinge vermogensrechtelijke regeling, als opgenomen in het overgelegde convenant d.d. 26 februari 2005, waarvan een door de griffier gewaarmerkt afschrift van 9 (negen) bladzijden aan deze uitspraak is gehecht, als in deze beschikking opgenomen wordt beschouwd. "

Visie verzoeker

3. Verzoeker was behoorlijk geschrokken en voelde zich niet op zijn gemak met het feit dat zijn werkgever nu weet had van alle feiten en gegevens over zijn vorige huwelijk, zoals die waren opgenomen in het echtscheidingsconvenant. Hij was van mening dat dit voor hem belastend kon zijn met alle schadelijke gevolgen van dien. Hij voelde dit als een behoorlijke inbreuk op zijn privacy.

4. Volgens verzoeker diende het LBIO niet alleen conform de Grondwet maar ook op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens vertrouwelijk en zorgvuldig met dergelijke gegevens om te gaan. Verzoekers advocaat had het LBIO dan ook gesommeerd om

binnen 14 dagen na het indienen van de klacht excuses aan verzoeker aan te bieden. Voorts had verzoeker het LBIO aansprakelijk gesteld voor de door hem geleden schade en mogelijk nog te lijden schade als gevolg van onzorgvuldig handelen. Volgens verzoeker had het LBIO een onrechtmatige daad als bedoeld in artikel 6:162 van het Burgerlijk Wetboek, jegens hem gepleegd. Verzoekers rechtshulpverlener had het LBIO gesommeerd om binnen 14 dagen na het indienen van de klacht een financiële compensatie aan verzoeker aan te bieden. Deze diende minimaal te bestaan uit het vergoeden van de eigen bijdrage in de kosten voor rechtsbijstand (€ 75) en de emotionele dan wel psychische schade.

5. Als antwoord hierop kreeg verzoeker, naar zijn mening, geen excuus, maar slechts de mededeling dat het LBIO de klacht ongegrond achtte. Ook zat het verzoeker totaal niet lekker dat het LBIO het verzoek om financiële tegemoetkoming afwees.

Visie LBIO

6. Het LBIO was van mening dat het op grond van de wet verplicht is bij het leggen van beslag de volledige titel mee te zenden. Het LBIO vond dat het correct had gehandeld. Aangezien de rechtbank het echtscheidingsconvenant had bekrachtigd en opgenomen in de beschikking, stelde het LBIO zich op het standpunt dat het convenant onderdeel uitmaakt van de zogenaamde (beslag)titel. Het LBIO stelde dat het niet anders kon dan het convenant meesturen naar de werkgever omdat anders de titel incompleet zou zijn.

7. Het LBIO gaf in zijn klachtafdoening aan dat het begreep dat het voor verzoeker vervelend is dat zijn werkgever privacygevoelige gegevens onder ogen had gekregen, maar dat het LBIO correct had gehandeld. Voorts gaf het nog aan te betreuren dat verzoeker zich ongemakkelijk voelde tegenover zijn werkgever. Het LBIO attendeerde verzoeker er (nogmaals) op dat indien hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan, het LBIO geen executiemaatregelen had hoeven treffen.

8. In zijn klachtafdoening wees het LBIO alle aansprakelijkheid voor de door verzoeker genoemde schade en eventuele gevolgen van het loonbeslag voor hem af.

Nadere visie LBIO

9. Het LBIO verstaat onder een executoriale titel, als bedoeld in art. 1:408, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, het originele stuk dat het LBIO nodig heeft om tot executie (tenuitvoerlegging) over te kunnen gaan. Volgens het LBIO mag het alleen met een grosse de beschikking ten uitvoer leggen en is een grosse een afschrift in executoriale vorm, dat wil zeggen een afschrift waarboven staat "In naam der Koningin". Indien in de rechterlijke beschikking nadrukkelijk wordt verwezen naar het echtscheidingsconvenant, maakt het volgens het LBIO deel uit van de titel, zoals in deze zaak. Volgens het LBIO staat nergens in de wet dat het LBIO voor een derdenbeslag alleen dat deel van de titel dient mee te

zenden dat voor de derdenbeslagene relevant is. De titel is dan volgens het LBIO incompleet.

10. Desgevraagd gaf het LBIO aan dat het "Privacyreglement geautomatiseerde administratie invordering onderhoudsgelden LBIO" niet ziet op de gegevens die bij het leggen van loonbeslag worden overgelegd, maar dat het ziet op de gegevens die het LBIO in zijn registratie mag opnemen en aan wie het deze gegevens mag verstrekken.

11. Voorts gaf het LBIO desgevraagd aan dat het niet heeft overwogen om bij het verstrekken van gegevens aan de werkgever persoonsgegevens die voor het leggen van het loonbeslag niet relevant waren, weg te laten. Indien het LBIO in de titel zou knippen of deze zou anonimiseren, zou dat volgens het LBIO kunnen leiden tot ongewenste gevolgen, zoals fraude. Het LBIO kan zich niet voorstellen dat de wetgever daarvoor ruimte biedt, des te meer omdat "afschrift" volgens het LBIO inhoudt een letterlijke kopie van de beschikking. Volgens het LBIO is het meezenden van een afschrift van de (volledige) titel de enig objectief controleerbare legitimatie die het LBIO heeft om tot derdenbeslag over te gaan.

Standpunt Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)

12. De Nationale ombudsman heeft aan het College bescherming persoonsgegevens (CBP) en de beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders gevraagd om het standpunt ten aanzien van deze kwestie. Het CBP heeft aangegeven hiervoor geen standpunt te willen innemen en de KBvG heeft het volgende standpunt ingenomen.

De KBvG heeft als uitgangspunt dat het convenant integraal onderdeel uitmaakt van de titel als de rechter het convenant opneemt in de beschikking, en die opname naar alle waarschijnlijkheid is gebeurd op verzoek van de (advocaat van) procespartijen. In dat geval staat het de gerechtsdeurwaarder vervolgens niet vrij om eigenhandig wijzigingen in de titel aan te brengen, door bijvoorbeeld passages weg te lakken of door gewaarmerkte afschriften bij de uitspraak weg te laten. Wel dient de gerechtsdeurwaarder zo zorgvuldig mogelijk rekening te houden met de privacy van betrokkenen. Op het handelen van de gerechtsdeurwaarder in dit kader ziet de Gedragscode bescherming persoonsgegevens en de artikelen 1 en 5 van de Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders.

II. Beoordeling

13. Het is een vereiste van behoorlijkheid dat de overheid grondrechten, in dit geval het recht op privacy/eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, respecteert. Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is neergelegd in internationale verdragen, zoals in artikel 8 van het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 10 van de Grondwet. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op eerbiediging van zijn persoonlijke

levenssfeer. Onder omstandigheden kan het uitvoeren van een wettelijke taak een inbreuk hierop rechtvaardigen. Het recht op privacy impliceert dat een bestuursorgaan bij de uitoefening van zijn wettelijke taak in voldoende mate rekening houdt met de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen, in die zin dat het bestuursorgaan de afweging dient te maken of deze taakuitvoering niet op een minder ingrijpende wijze kan worden uitgevoerd.

14. In de praktijk stuurt het LBIO bij het leggen van loonbeslag een kennisgeving aan de werkgever van de alimentatieplichtige. Hierbij stuurt het een kopie van de beschikking waarin de alimentatie is vastgelegd mee en indien in de beschikking het echtscheidingsconvenant is bekrachtigd, stuurt het daarvan ook een kopie mee.

15. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO met het versturen van deze kopieën aan de werkgever van de alimentatieplichtige waarin privégegevens staan, inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van de alimentatieplichtige en daarmee de privacy schendt. De Nationale ombudsman ziet zich gesteld voor de vraag of deze schending gerechtvaardigd is.

16. De Nationale ombudsman stelt vast dat het hier gaat om de verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Deze persoonsgegevens mogen op grond van artikel 8 sub e van de Wbp slechts worden verwerkt indien deze verwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan. Voor het LBIO geldt dat indien het belast is met de invordering van onderhoudsgelden, het op grond van artikel 479 g, lid 1, Rv de bevoegdheid heeft om beslag te leggen (naast de gewone wijze) door van de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde-beslagene.

17. Gelet op de uitvoering van deze wettelijke taak is de Nationale ombudsman van oordeel dat in dit geval inbreuk op de privacy van verzoeker gerechtvaardigd is. In geval van een vereenvoudigd derdenbeslag, zoals loonbeslag, moet de derde-beslagene, in dit geval de werkgever van de alimentatieplichtige, immers kunnen zien of het beslag rechtmatig is gelegd, dat wil zeggen op juiste gronden is gebeurd. Als het LBIO de vrijheid zou krijgen om in stukken te strepen of passages weg te laten, zal dit tot vragen en mogelijk ook tot wantrouwen bij de derde-beslagene kunnen leiden. De Nationale ombudsman acht het toesturen van een kopie van de beschikking en van het echtscheidingsconvenant bij de tenuitvoerlegging van loonbeslag door het LBIO derhalve rechtmatig.

18. Echter de klacht van verzoeker had voor het LBIO wel aanleiding moeten zijn om kritisch naar zijn eigen werkwijze op dit punt te kijken. Het feit dat het LBIO op de wettelijk voorgeschreven wijze heeft gehandeld wil niet zeggen dat er ook behoorlijk is gehandeld. Het LBIO had zich in elk geval kunnen afvragen of zijn huidige werkwijze voldoende waarborgen biedt voor de privacy van betrokkenen. Er is immers wel een grondrecht in het geding. Het LBIO heeft zich dit onvoldoende gerealiseerd. De waarborg die het LBIO thans

biedt bestaat eruit dat het LBIO de desbetreffende stukken onder vermelding van "vertrouwelijk" toestuurt aan de salarisadministratie van de werkgever van de alimentatieplichtigen. De Nationale ombudsman vindt dat, omdat er sprake is van een inbreuk op een grondrecht, het LBIO na had moeten gaan of er niet meer waarborgen te bedenken zijn. Het LBIO had zich onder meer kunnen afvragen of alimentatieplichtigen niet vooraf geïnformeerd moeten worden over de mogelijkheid dat bij het leggen van loonbeslag hun privégegevens die zijn opgenomen in het echtscheidingsconvenant, bij hun werkgever. Nu is verzoeker plotseling geconfronteerd met de schending van zijn privacy en is hem geen bewuste keuze gegeven dit door betaling te voorkómen. Ook een betalingsplichtige die weigert te betalen blijft immers drager van (grond)rechten die door overheidsinstanties zoals het LBIO moeten worden gerespecteerd. Schendingen daarvan moeten, ook in het geval van een betalingsplichtige die weigert te betalen, dus met zoveel mogelijk waarborgen zijn omkleed.

Door zich onvoldoende te realiseren dat ook een gerechtvaardigde werkwijze die inbreuk maakt op een grondrecht noopt tot nadenken over de gevolgde werkwijze en met name over de waarborgen daarin, heeft het LBIO in strijd gehandeld met het vereiste dat grondrechten, in dit geval het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, moeten worden gerespecteerd. Daarmee is de onderzochte gedraging op dit punt niet behoorlijk.

19. Het vorenstaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding de directeur van het LBIO in overweging te geven om na te denken over extra waarborgen waarmee de werkwijze bij het leggen van beslag kan worden omkleed, waaronder in elk geval de waarborg om betrokkenen vooraf te informeren dat bij het leggen van (loon)beslag privacygegevens bij derden terecht komen.

Met betrekking tot het uitblijven van excuses en het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding geldt het volgende:

20. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit vereiste brengt met zich mee dat overheidsinstanties - in het geval er sprake is van een schriftelijke afhandeling van een klacht - een klacht van een burger volledig beantwoorden en hun motivering toespitsen op de specifieke situatie van de burger.

21. Bij klachtbehandeling is het van groot belang dat een overheidsinstantie laat zien dat het heeft begrepen waar een klacht precies over gaat. Het LBIO heeft in dit geval in zijn klachtafdoening zijn excuses onderbouwd door aan te geven dat hij het betreurt dat verzoeker zich ongemakkelijk voelde tegenover zijn werkgever.

22. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO in zijn klachtafdoening geen oog heeft gehad voor wat feitelijke gevolgen waren voor verzoeker behalve die van het leggen

van het loonbeslag zelf. Het LBIO heeft onvoldoende ingezien dat het met zijn werkwijze inbreuk heeft gemaakt op de privacy van verzoeker hetgeen voor hem kennelijk niet gemakkelijk is geweest. Evenmin heeft de klacht het LBIO aanleiding gegeven tot zelfreflectie op dat punt.

23. Dit aandachtspunt ontbreekt eveneens in de reactie van het LBIO op het verzoek om schadevergoeding. Het LBIO heeft hierdoor niet voldoende adequaat gereageerd op dit verzoek. Bovendien is het LBIO in het geheel niet ingegaan op de door verzoeker gestelde schade. Los van de vraag of schadevergoeding in dit geval op zijn plaats is, had het LBIO in zijn klachtbeantwoording meer stil moeten staan bij het ongemak dat zijn werkwijze voor verzoeker heeft opgeleverd alsmede bij zijn eigen werkwijze op dit punt.

Ook had het moeten ingaan op de door verzoeker gestelde schade.

24. Door dit na te laten heeft het LBIO met zijn reactie op het verzoek om excuses en schadevergoeding gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is daarmee niet behoorlijk.

25. Dit vergt van het LBIO een nieuwe reactie richting verzoeker waarin alsnog gemotiveerd wordt ingegaan op de hiervoor genoemde relevante punten. De Nationale ombudsman geeft de directeur van het LBIO in overweging om opnieuw te reageren op het verzoek om excuses en schadevergoeding, met in achtneming van hetgeen hierover in dit rapport is opgemerkt en de spelregels die door de Nationale ombudsman zijn ontwikkeld in het rapport "Behoorlijk omgaan met schadeclaims" (2009/135).

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen uit Rotterdam is gegrond:

ten aanzien van het leggen van loonbeslag, wegens strijd met het behoorlijkheidsvereiste dat grondrechten - in dit geval het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer - dienen te worden gerespecteerd;

ten aanzien van het verzoek om excuses en de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding, wegens strijd met het motiveringsvereiste.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de directeur van het LBIO in overweging te geven om na te denken over extra waarborgen waarmee de werkwijze bij het leggen van beslag kan worden omkleed, waaronder in elk geval de waarborg om betrokkenen vooraf te

informereren dat bij het leggen van (loon)beslag privacygegevens bij derden terecht komen;

De Nationale ombudsman geeft de directeur van het LBIO voorts in overweging om in dit geval opnieuw te reageren op het verzoek om excuses en schadevergoeding, met in achtneming van hetgeen hierover in dit rapport is opgemerkt en de spelregels die door de Nationale ombudsman zijn ontwikkeld in het rapport "Behoorlijk omgaan met schadeclaims" (2009/135).

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van verzoeker van 9 maart 2010;
2. Brief van het LBIO van 1 juni 2010.

Voorts zijn de bevindingen gebaseerd op het door het LBIO overgelegde dossier met daarin onder meer de kennisgeving aan de werkgever van verzoeker van 23 september 2009.

Achtergrond

1. Artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering luidt:

"1. Indien de raad voor de kindbescherming executant is dan wel, indien ingevolge het bepaalde in artikel 408, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is belast met de invordering van onderhoudsgelden, kan hij dit beslag leggen hetzij op de gewone wijze, hetzij door van de beschikking in afschrift mededeling te doen aan de derde-beslagene. In het laatste geval zendt deze die schriftelijke kennisgeving voor "gezien" getekend aan de raad voor de kindbescherming of het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen terug. Eerst door deze terugzending is het beslag voltooid.

2. De raad voor de kindbescherming en het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen kunnen beslag leggen op de dag, volgende op die waarop de uitkering moet geschieden, zonder voorafgaande betekening of bevel tot betaling als bedoeld in artikel 432. 3. Toezending door de executant van een afschrift der kennisgeving bij aangetekende brief aan de geëxecuteerde binnen zeven dagen na de dag, waarop die kennisgeving, voor "gezien" getekend, door de executant van de derde-beslagene is terugontvangen, geldt als de betekening, bij artikel 475i voorgeschreven."

2. Artikel 475 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering luidt:

"1. Het beslag op vorderingen die de geëxecuteerde op derden mocht hebben of uit een ten tijde van het beslag reeds bestaande rechtsverhouding rechtstreeks zal verkrijgen, en op hem toebehorende roerende zaken die onder derden mochten berusten en geen registergoederen zijn, geschiedt bij een exploit van een deurwaarder dat, behalve de gewone formaliteiten, op straffe van nietigheid inhoudt:

a. een bevel aan de derde om het verschuldigde of de zaken onder zich te houden op straffe van onwaarde van elke in weerwil van het beslag gedane betaling of afgifte;

b. een vermelding van de naam, voornaam en woonplaats van de executant en de naam en woonplaats van de geëxecuteerde;

c. een vermelding van de titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, en een opgave van hetgeen de geëxecuteerde krachtens deze titel aan de executant verschuldigd is;

d. een keuze van woonplaats ten kantore van de deurwaarder.

2. De deurwaarder laat aan de derde-beslagene afschrift van het beslagexploit en van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd, alsmede een formulier in tweevoud volgens een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen model, waarop de verklaring bedoeld in artikel 476b kan worden gedaan.

3. Het afschrift van het beslagexploit, het afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in het tweede lid, kunnen ook elektronisch worden gelaten aan het elektronisch adres van de derde-beslagene, mits deze derde aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven, waaraan kan worden betekend. Voor de derde-beslagene geldt het elektronische afschrift als het oorspronkelijke exploit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven aangaande de registratie van de in het derde lid genoemde elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Tevens worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploit elektronisch kan worden gelaten. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie als bedoeld in het derde lid wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

5. De voordracht voor de krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregelen van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat de ontwerpen aan beide kamers der Staten-Generaal zijn overgelegd."

3. Artikel 430 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering luidt:

"1. De grossen van in Nederland gewezen vonnissen, van beschikkingen van de Nederlandse rechter en van in Nederland verleden authentieke akten alsmede van andere bij de wet als executoriale titel aangewezen stukken kunnen in geheel Nederland worden ten uitvoer gelegd.

2. Zij moeten aan het hoofd voeren de woorden: In naam des Konings.

3. Zij kunnen niet worden ten uitvoer gelegd dan na betekening aan de partij tegen wie de executie zich zal richten."

4. Artikel 28 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering luidt:

"1. De uitspraak geschiedt in het openbaar.

2. Onverminderd de artikelen 231, eerste lid, en 290, derde lid, verstrekt de griffier aan een ieder die dat verlangt afschrift van vonnissen, arresten en beschikkingen, tenzij verstrekking naar het oordeel van de griffier ter bescherming van zwaarwegende belangen van anderen, waaronder die van partijen, geheel of gedeeltelijk dient te worden geweigerd. In het laatste geval kan de griffier volstaan met verstrekking van een geanonimiseerd afschrift of uittreksel van het vonnis, het arrest of de beschikking.

3. Onder vonnissen, arresten en beschikkingen zijn begrepen stukken die aan de uitspraak zijn gehecht. Van andere tot een procesdossier behorende stukken wordt geen afschrift of uittreksel aan derden verstrekt.

4. Van vonnissen, arresten en beschikkingen in zaken die met gesloten deuren zijn behandeld, wordt uitsluitend een geanonimiseerd afschrift of uittreksel verstrekt.

5. Een verzoek om afschrift als bedoeld in het tweede lid dient te worden gericht tot de griffier van het gerecht dat de uitspraak heeft gedaan. Deze zal bij inwilliging van het verzoek een vergoeding in rekening brengen die wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 13, derde lid, van de Wet tarieven in burgerlijke zaken.

6. Gedurende twee weken na de dagtekening van een gehele of gedeeltelijke weigering om aan een verzoek om afschrift te voldoen, kan verzoeker daartegen schriftelijk in verzet komen bij de voorzieningenrechter.

7. Tegen de beslissing van de voorzieningenrechter staat geen voorziening open.

8. Ingevolge artikel 15, tweede lid, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van de Europese Unie van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PbEG 2003, L 1) verstrekt de griffier onverwijld een afschrift van vonnissen, arresten en beschikkingen met

betrekking tot de toepassing van artikel 81 of 82 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen. De verstrekking geschiedt, behalve wanneer het arresten of beschikkingen van de Hoge Raad betreft, door tussenkomst van de Raad voor de rechtspraak. Wanneer naar het oordeel van de griffier de bescherming van zwaarwegende belangen van anderen, waaronder die van partijen, daartoe aanleiding geeft, kan de griffier volstaan met de verstrekking van een geanonimiseerd afschrift van het vonnis, het arrest of de beschikking."

5. Artikel 8 van de Wet bescherming persoonsgegevens luidt:

"Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:

- a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
- b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
- c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
- d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
- e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of
- f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert."

6. Artikel 11 van de Wet bescherming persoonsgegevens luidt:

"1. Persoonsgegevens worden slechts verwerkt voor zover zij, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn.

2. De verantwoordelijke treft de nodige maatregelen opdat persoonsgegevens, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, juist en nauwkeurig zijn."

7. Artikel 10, eerste lid, van de Grondwet luidt:

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer."

8. Artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) luidt:

1. "Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie."

2. " Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid en de goede zeden of door de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

9. Artikel 1 van de verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders luidt:

"De gerechtsdeurwaarder gedraagt zich zoals een goed gerechtsdeurwaarder betaamt."

10. Artikel 5 van de verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders luidt:

"De gerechtsdeurwaarder verwerkt vertrouwelijke gegevens die in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis zijn gekomen, niet verder of anders, en aan die gegevens geeft hij niet verder of anders bekendheid, dan voor de zorgvuldige vervulling van zijn beroep wordt vereist en hem bij of krachtens de wet is toegestaan."

12

2010.03355

de Nationale ombudsman